

Hospoda na věčnosti

Michal Prokop

V hospodě Na věčnosti
už scházejí se hosti.
Co mají za vobydlí,
jen zastřešenou židli.

V hospodě Na věčnosti
kde bůh piva jim kosti.
Vod nebeskýho stolu
hází seshora dolů.

V hospodě Na věčnosti
už scházejí se hosti.
Oveček žízně dav,
psát si svůj epitaf.

Zde leží ten co neužil
zrovna pozemskéjch statků.
Co nepřelez svůj vlastní plot,
zato však rád do zadku
kopal se párem cizích bot.

A tamhle leží ta
co bejvávala lstivá.
Ta věčně snila po vínu
však žlutý žabky piva
házela na svou krevní hladinu.

Támhle leží ten co sám
spal na kavalci pláče.
Co kasu štěstí nevykrad
až s kytkou zavináče,
jednou na nebe vystoupil.

Do knajpy Na věčnosti
už scházejí se hosti.
Co mají za vobydlí
jenom voblačnou židli.

Do knajpy Na věčnosti
už scházejí se hosti.
Oveček žízně dav
na andělskej epitaf